

TREFOLDIGHET

NYTT FRA KIRKEN I SENTRUM

04-2021

Tema: Gjestfrihet

Å HA HATT ENGLER TIL
GJESTER

Av: Eckhard Graune

Side 4

OM FLUKT OG
GJESTFRIHET

Av: Astrid Råbu

Side 6

OM GJESTFRIHET,
BORDETS GLEDER OG
MÅLTIDETS BETYDNING

Av: Solveig Helljesen

Side 11

Tekst: Stein Reinertsen, biskop i Agder og Telemark

Ikke filosofenes Gud - men Gud er nær!

Den kjente naturvitenskapsmannen og kristne filosofen Pascal skriver i sin dagbok om en hendelse som fikk stor betydning for han:

I nådens år 1654.

Mandag 23 november, den hellige pave og martyr Clemens og andre martyrs fest.

Fra omtrent halv elleve aften til omtrent en halv time etter midnatt.

Abrahams Gud, Isaks Gud, Jakobs Gud.

Ikke filosofenes og de lærdes Gud.

Visshet! Visshet! Følelse, Glede, fred.

Jesu-Kristi Gud.

Din Gud skal være min Gud (Ruth 1,16)

Hva var det Pascal oppdaget? Han oppdaget den store forskjellen det er på en gud som bare er inne i hodet til mennesker, og på Abrahams, Isaks og Jakobs Gud som kommer inn i vår verden. Julenatt kommer Gud så nært at vi kan se Gud. Ta på han, høre stemmen, ja, se hvordan Gud er. Vi så en sårbar Gud, overlatt i menneskenes hender og omsorg. Julen er det sterkeste beviset på at vi ikke tror på en gud som bare er inne i hodene til filosofene og de lærde. «Ordet ble menneske, og vi så Hans herlighet», skriver Johannes.

Det var også en annen viktig oppdagelse Pascal gjorde. Det stopper ikke med at Gud kommer nær, det handler også om en relasjon mellom Gud og oss. «Din Gud skal være min Gud.» Gud ble menneske for å nå helt inn til oss. Gjennom dåpen og troen på Jesus blir dette en virkelighet.

«Alle som tok imot ham gav han rett til å bli Guds barn, de som tror på hans navn». (Joh 1)

Da Pascal døde, fant de en lapp sydd inn i frakken hans. Her hadde han sydd inn det som var aller viktigst i livet. På den lappen stod ikke de viktigste formlene han hadde oppdaget, men der stod ordene han hadde skrevet ned etter opplevelsen.

Abrahams Gud, Isaks Gud, Jakobs Gud.

Ikke filosofenes og de lærdes Gud.

Visshet! Visshet! Følelse, Glede, fred.

Jesu-Kristi Gud.

Velsignet jul!

KIRKE- KONTORET

Besøksadresse:

Friergangen 2 (Kirkebasaren)

Postadresse:

P.b. 99, 4801 Arendal
Kirkekontorets sentralbord:
tlf. 37 01 35 80

Sokneprest:

Eckhard Graune
mob. 400 44 153
eckhard.graune@
agderkirken.no

Menighetspedagog:

Åsmund Aarvik
tlf. 37 01 35 90
aasmund.aarvik@agderkirken.no

Kantor:

Tim Harry Blomberg
mob. 476 18 744
tim.harry.blomberg@
agderkirken.no

Kirketjener:

Trygve Knudsen
mob. 920 83361
trygve.knudsen@
agderkirken.no

Menighetssekretær:

Nina Nysæter
tlf. 37 01 35 89
nina.nysaeter@agderkirken.no

Prost:

Jorunn Raddum
mob. 934 17 962
jorunn.raddum@
agderkirken.no

Kirkeverge:

Arnold Lundvall
arnold.lundvall@agderkirken.no
mob. 918 17 977

Menighetsrådets leder:

Karin Thorsen
mob. 918 13 355
karintho@yahoo.no

**www.trefoldighet.
menighet.no**

Dette gleder jeg meg veldig til

“Dette gleder jeg meg veldig til”, sier en smilende Trygve Knudsen i det han står på dørstokken til sitt første besøk i Trefoldighetskirken etter at han har takket ja til stillingen som kirketjener i Skagerak-katedralen. 15. november var han på plass, klar til innsats i årets travleste tid for en kirketjener.

I tillegg til en mengde gudstjenester, er det julevandring med barnehager, skoleavslutninger og en mengde førjulskonserter av både lokale og nasjonale krefter som står på planene hvis vi unngår en ny koronanedstengning.

“Det var faktisk min oldefars bror, Carl Lovin Wagle, som var byggmester for kirken!» utbryter Trygve!

Dermed fortsetter Trygve tradisjonen fra tidligere kirketjener Arild Hansen som var etterkommer av smeden som hadde ansvaret for smijernsarbeidet på Trefoldighetskirken og kirkebasaren. Det er trygt å vite at praktbygget vårt ivaretas med nidkjærhet og respekt. “Bygget imponerer meg mye mer enn dagens moderne ingeniørkunst. Den gang kunne man ikke ringe Midtstøl transport og bestille ei kran for å få opp tårnet.»

Med voksne barn, som begge har gode minner om konfirmasjonstiden i Trefoldighet og en ektefelle som er like spent og forventningsfull som han selv, er han ikke redd for en stilling som byr på mye helgearbeid.

«Kirka er jo ikke bare kirke, det er jo en kulturinstitusjon i Arendal.” Trygve er en svært habil musiker og opptrer som freelance musiker i diverse sammenhenger. Og med arendalsbandet fremfor noen, selveste Fatal som musikalsk ballast, ser han fram til gode musikkopplevelser i Trefoldighetskirken. “Gjengen i Fatal koser oss sammen med litt spilling. Vi øver av og til på en mandag oppe på Myrene og har konsert 2-3 ganger i året”.

Musikkinteressen slår han hver sommer sammen med en liten journalistinteresse og lager stemningsreportasjer på oppdrag fra Canal Street.

Av erfaring viser Trygve til en

sammensatt yrkeskarriere som begynte temmelig tidlig i livet. Det startet i en videobutikk på Saltrød som 16-åring, deretter ble det byruta for Linjegods, så til Radio og TV-teknikk, før han var butikksjef på Preus foto i 10 år. De siste 14 årene har det vært Agder Energi. Når han utfordres på fotointeresse, legger han straks til “Men det er kona mi som er fotografen i familien, hun er rett og slett en kjempe-dyktig fotokunstner!”

“Jeg går til jobben med skrekkblandet fryd. Jeg gleder meg veldig, så det er mye mer fryd enn skrekk. Det mange rutiner og et stort bygg å finne ut av, og en mengde folk å bli kjent med. Jeg har jobbet siden jeg var 16 år, og i alle jobbene jeg har hatt har jeg vært i kontakt med mange mennesker, det liker jeg veldig godt”.

Velkommen Trygve! Vi ser fram til å møte deg i kirkedøra!

Å ha hatt engler til gjester

Gjestfrihet forårsaker svettedråper i pannen til noen. Å ta imot gjester er like betydende med å forvandle et rotete hjem til et glansbilde av et bomagasin og diske opp med de mest fancy matretter. Men ekte gjestfrihet er ikke avhengig av det.

Erindringer av erfart gjestfrihet skaper en godhetsfølelse i meg. Jeg tenker med glede tilbake på utallige gjestfrie mennesker jeg har møtt på min livsvei. Gjestfriheten som betydde noe for meg var ikke avhengig av et velstelt hjem og hva som ble satt fram til mat. Derimot var det helt andre ting som var avgjørende for at jeg husker så godt disse øyeblikkene av gjestfrihet.

Det kjentes godt når hjemmet jeg kom til øste av en atmosfære av varme og godhet, når gjestgiveren møtte meg med en raus «nysgjerrighet», hvordan går det, når det var plass til en fortrolig samtale hvor verten var tilstede med hele seg. Og det som ble satt fram av mat måtte ikke være mye, men det å spise sammen bygget fellesskap.

Den erfarte gjestfriheten danner grunnlag for idealene jeg har for gjestfriheten jeg ønsker å vise. Jeg ønsker å være raus, inkluderende, tillitvekkende, god og oppløftende vert. Men for å kunne strekke meg mot disse idealene trenger jeg påfyll som jeg henter både fra Bibelens fortellinger om gjestfrihet og gudstjenestefeiringen.

Vi næres av Guds gjestfrihet

Hver søndag feirer vi nattverd i gudstjenesten. Selv om nattverdutdelingen kan skje på ulik

vis, tenker vi ved vår nattverdfesting tilbake på Jesu siste måltid med vennene sine, som vi minnes om hver skjærtorsdag.

Når vi deltar i nattverden, er det som om vi tar plass ved Jesu bord. Og han er en raus gjestgiver. Det er en ledig plass for hver enkelt av oss. Til og med for meg. Jeg trenger ikke å kjøpe inngangsbillett til nattverdbordet. Hans gjestfrihet gjelder alle. Jeg kan komme som jeg er. Til tross for min ufullkommenhet får jeg lov til å sitte til bords med Ham. Og i nattverden gir han seg selv i brød og vin. Jeg erfarer en gjestfrihet som overgår alt.

Jesus som gjestgiver

Det er andre fortellinger i evangeliene hvor Jesus er gjestgiver. Den mest i øyenfallende fortellingen er brødunderet. Jesus metter fem tusen (Mark 6,30-44). Fem brød og to fisker

Brødunderet (Mark 6,30-44) er en fortelling om Jesu gjestfrihet. Her gjengitt i et maleri av Giovanni Lanfranco fra 1620–1623.

er nok til å mette alle sammen. Gjestfriheten er stor nok for at alle får det de trenger der og da. Denne fortellingen skildrer Jesus som en raus gjestgiver. Det bildet som tegnes her står i sterk kontrast til utsagn om en verden som i liten grad er gjestfri. Matteusevangeliet nevner at Jesus ikke har noe sted «han kan hvile hodet på» (Matt 8,20), og ifølge Johannesevangeliet er det ingen som «tok imot ham» (Joh 1,11).

Gjest hos tollere og syndere

Samtidig var det noen Jesus kunne være gjest hos. Det var de som ikke tilhørte det gode selskap. Jesus var gjest hos tollere og syndere. Fortellingen om tolleren Sakkeus (Luk 19,1-10) er et godt eksempel på hvordan Jesus trivdes som gjest hos noen. Men han er en gjest som engasjerer. Hans besøk etterlater noen virkninger. Når vi tenker Sakkeus så fører Jesu besøk til at Sakkeus liv blir snudd opp ned.

Bilder for Guds gjestfrihet

Jesus benyttet seg av lignelser, en billedlig sammenligning for å si noe om hvilken stor gjestfrihet som finnes hos Gud. I lignelsen om «kongssønnens bryllup» (Matt 22,1-10) har de inviterte unnskyldninger for å komme til bryllup, dermed blir alle andre som var å finne på veien «både onde og gode» bedt til festen. Tydelig at ingen blir utelukket av Guds gjestfrihet. Dette blir også synlig i lignelsen om «Den bortkomne sønnen» (Luk 15,11-32). Faren tar imot sin sønn til tross for en skandaløs oppførsel.

Det gjestfrie nomadefolket

Gjestfriheten Jesus møtte, han selv viste og fortalte om er en fornyelse av gjestfriheten vi møter i Det gamle testamente.

Israels grunnfortelling er befrielsen fra fangenskapet i Egypt. Gud ledet folket Israel ut av undertrykkelse og eksistensiell nød inn i det lovede landet. Gud viser seg som en god gjestgiver mens folket er underveis. De får mat, drikke og blir beskyttet av ham.

Salme 23 i Salmenes bok gjengir erfaringen å ha en god gjestgiver i Gud. Men ikke bare Gud opptrer som god gjestgiver, menneskene praktiserer gjestfrihet som kan ansees som en kulturell egenart.

En rørende fortelling finner vi i 1.Mos 18. Stamfar Abraham sitter under teltåpningen midt på dagen og ser tre fremmede nærme seg. Han springer bort til dem og inviterer dem. De får drikke, får vasket føttene og får mat. Gjestfriheten som vises her tar omsorg for de grunnleggende behov som mat og drikke, men omfatter også beskyttelse. For øvrig er de fremmede som gjestet Abraham, engler. Gjestfriheten vises mot alle.

I forlengelse av denne teksten formaner Hebrerbrevet (13,1) sine lesere til følgende: «*Glem ikke å være gjestfri, for på den måten har noen, uten selv å vite det, hatt engler som gjester.*»

Gjestfri kirke

Gjestfriheten ble praktisert i den unge kirken. De første kristne menigheter var husmenigheter som kom sammen i medlemmenes hjem. Mange ble til gjestgivere i menigheten. Gjestfriheten førte mennesker sammen. Det fellesskapet som beskrives i Apg 2,42-47 er et resultat av en praktisert gjestfrihet. Gjestfrihet var en viktig verdi slik brevlitteraturen i Det nye testamentet oppmuntrer leserne sine til å praktisere den

(Rom 12,13 «Legg vinn på gjestfrihet», 1.Pet 4,9 «Vær gjestfrie mot hverandre»).

Politisk sprengkraft

Det er ikke å komme forbi at uttrykket gjestfrihet også har politisk sprengkraft. Det bibelske materiale understreker gang på gang at gjestfriheten må gjelde alle. Og den kristne troen åpner for at i den fremmede gjesten kan Gud møte oss.

Matteusevangeliet overleverte et ord hvor Jesus sier: *"Jeg var fremmed og dere tok imot meg"* (Matt 25,43). Vi utfordres til å ta imot mennesker som er på flukt. Asyl hører med til gjestfrihet, ellers forblir den ufullkommen. Gjestfrihet er det motsatte av avvisning og fremmedfiendtlighet.

Jeg tenker at gjestfriheten vi møter under gudstjenestens nattverdfeiring og det vi hører om gjestfrihet i Bibelens fortellinger, formodentlig vil øke lysten til å praktisere gjestfrihet selv. Det er et himmelsk øyeblikk å kjenne gjestfrihetens velsignelser, både som gjest og gjestgiver. Gjestfriheten gir oss mer enn den koster.

Om flukt og gjestfrihet

Det er snart jul, og vi kjenner den gamle fortellingen om Josef og Marias reise til Betlehem, at de ikke fikk plass i herberget, og om Jesu fødsel i stallen. Så måtte foreldrene flykte med det lille barnet sitt. Josef og Maria hadde tillit til at Gud var med dem, og de gikk til et annet land og reddet livet..

Her er det en ny fortelling om flukt og gjestfrihet i vår tid. Gjestfriheten som gjorde det varmt i kroppen.

Jeg har blitt kjent med Roqaia og Muhamed i frisørsalongen deres i Arendal. De er alltid smilende og interessert i en prat, så jeg har fått vite litt om livet deres.

Det kurdiske ekteparet kom til Norge med de tre døtrene sine for litt over seks år siden. Da var Lava 4 år, Deljin 3 år og Jwana var bare 6 måneder.

De måtte forlate hjemlandet sitt da det ble krig. Muhamed sier at Kurdistan er på førsteplass i hjertet hans, men Norge er nummer to. Norge, som passer på familien hans og gir dem trygghet. Den unge familien hadde vært på en lang og farlig reise over land og hav for å finne et trygt sted. Familiefaren uttrykker stor takknemlighet for at Norge har gitt dem beskyttelse og trygghet.

Roqaia har tidligere fortalt meg litt om flukten, og den desperate situasjonen da de måtte flykte. Muhamed vurderte å reise alene først, og når han hadde funnet et sted for dem, så kunne Roqaia og barna komme etter, men den unge moren på 25 år ville ikke det. Hun ville ikke være alene med de tre små jentene. Jwana var bare noen uker gammel da de måtte forlate hjemmet sitt. Det var høy risiko, og mye kunne gå galt på flukten, men da var de i hvert fall sammen om det. Roqaia var helt bestemt på at de måtte holde sammen, og dele det som kom til å skje, uansett hvordan det gikk.

Jeg fikk lov til å intervju dem for menighetsbladet, og jeg er litt forsiktig med spørsmålene, men Roqaia er avslappet, og hun forteller gjerne om den dramatiske tiden.

Vi kom etter hvert til Tyrkia og bodde hos en slektning mens vi sparte penger for å komme oss videre. Familie og venner i Kurdistan sendte oss penger, og til slutt hadde vi nok til at vi kunne planlegge reisen over den farlige havstrekningen fra Tyrkia til Hellas.

Vi hadde nemlig ventet til vi hadde nok penger til å krysse havet på den tryggeste måten. Det var dyrere å reise om dagen når det var lyst, enn å reise om natta, og det kostet også mer for at båten ikke skulle være fylt med alt for mange passasjerer. Derfor reiste vi om dagen, og båten var ikke overfylt. Det var en plastikkbåt og vi hadde betalt for at det ikke skulle være for mange i båten. Vi var 35-40 personer om bord.

Alle hadde redningsvester, og barna hadde i tillegg baderinger som vi knyttet fast på dem. Det var så hodet kunne holdes over vannet. Vi var veldig redde, men vi var også heldige! Vi kom over til Lesvos i Hellas ved første forsøk, og det tok bare en time, men det var mange som forsøkte flere ganger og måtte snu. Vi var på Lesvos bare en dag, og så ble vi kjørt med buss til skipet som skulle ta oss til fastlandet.

Da vi kom til fastlandet begynte vi å gå. Vi var tre voksne og tre barn. Jeg hadde babyen i bæresele på brystet, Muhamed og hans fetter passet på Lava og Deljin. Vi gikk og gikk, vi var skitne og vi hadde nesten ingenting. Vi nærmet oss Tyskland da vi hadde gått i 15 dager. Vi hadde ikke bleier, Jwana var blitt sår og alt var fryktelig vanskelig. Da traff vi en snill og koselig dame som også var lege. Hun tok oss med i bilen sin, og vi fikk vasket oss, vi fikk mat, vi fikk salve til den såre babyen, og vi var på mottak i Tyskland ei natt. Hvordan gikk det til at dere havnet i Norge?

Muhamed hadde lest at Norge var best, selv om det var kaldt, så vi reiste med tog gjennom Danmark og Sverige og kom til Norge.

Vi fikk sengetøy og utstyr, og vi ble sendt fra det første mottaket i Hemsedal, til mottak i Hønefoss, til mottak i Flekkefjord, og etter noen måneder kunne Arendal kommune ta imot oss. Vi kunne flytte inn i huset på Nedenes, og der bor vi fremdeles.

Livet fortsatte i et nytt land

med et nytt språk. De hadde kommet til det trygge stedet som Muhamed hadde planlagt å finne. Roqaia sier at de har savnet det tradisjonelle familienettverket med mye nærhet og varme. Hun har mange brødre og en søster, og de var vant til å ha mye nær kontakt. Da hun giftet seg og flyttet til en annen by, savnet hun den nære kontakten med alle sammen, men der var jo mannens familie, så det gikk bra.

Det er viktig å ha familie, vi var alltid samlet når det var noe å feire, og da følte vi varmen i hjertet, og ikke kaldt som når man er alene og uten familie, sier hun.

Jeg spør hvordan det har gått i løpet av de seks årene de har bodd her.

Her i Norge hadde vi ikke familie, og det gikk ca to år før vi ble kjent med noen som inviterte oss hjem til seg.

Jeg var veldig spent på det da vi ble invitert til noen som kjente oss, og jeg tenkte på hva slags mat de hadde og sånn. Så kom vi

dit, og der var det et veldig fint bord med lys og mye god mat. Det var norsk mat, og de hadde også laget noe med ris og sånt som vi kjenner. Det var første gangen vi var på besøk i et norsk hjem, men det ble ikke den siste. Vi inviterte dem til oss også, og vi laget vår mat til dem. De er blitt våre gode venner. Vi følte at nå kjenner vi noen, vi kunne komme til dem, og de kunne komme til oss. Vi hadde noen vi kunne snakke med, og vi kunne spørre dem om ting og de hjalp oss mye. Det gjorde varmt i kroppen!

Det var jo tungvint med språket, for vi kunne ikke så mye norsk den gangen. Roqaia ler og sier at de brukte ofte google translate. Nå har vi flere norske venner. Jeg prøvde å ta kontakt på flere måter, f. eks med å gi naboen en liten smak av maten vår, eller være sammen når barna lekte ute. Vi ble kjent med noen familier da barna begynte i barnehage.

Hva tenker du nå om alt det vanskelige du har fortalt meg om? Jeg synes at vi har vært sterke. Det var ikke lett å reise med tre

små barn, men vi klarte det. Man glemmer det aldri, vet du! Det nærmer seg jul, så vi kan kanskje snakke litt om både julefeiring, tro og gjestfrihet?

Eldstejenta Lava er innom, og både hun og Roqaia ler når jeg spør om julefeiring. Jo da, de feirer jul med både juletre og julegaver.

Vi har ikke så strenge pakkeregler, så vi åpner gavene når vi vil. Jeg har fremdeles den aller første julegaven som jeg fikk av min venninne da vi gikk i første klasse, forteller Lava.

Jeg fortalte at jul egentlig er feiring av bursdagen til Jesus, og så tilføyde jeg at Maria og Josef også måtte flykte med barnet sitt. De stolte på Gud og holdt sammen på reisen til et trygt sted i et nytt land.

Roqaia og jeg snakker ikke om religion, men vi snakker om å tro, og at vi trenger hverandre. Både Roqaia og jeg ber til Gud, og vi tror at Gud har gitt oss til hverandre for å være medmennsker. Jeg stoler på Gud, sier Roqaia. Hun sitter og snakker, trygg og glad, og om et par uker venter de en lillebror i familien. På kurdisk sier de også at folk trenger hverandre, og gjestfriheten er stor. Roqaia har fått høre at flyktninger blir omtalt som gjester i Norge, men gjester er på besøk og går hjem igjen. Roqaia og Muhamed er ikke gjester nå, de bor her, de jobber i frisørsalongen sin, og snart blir de norske statsborgere. Gjестfriheten handler om å se hverandre, ha en åpen dør, snakke med hverandre og spise sammen, slik at det blir varmt i kroppen, og varmt i hjertet.

Roqaia og Muhamed utenfor frisørsalongen deres i Arendal.

Rom-jul: “Er det rom i herberget?”

Rom i barnehagen

Det er lange tradisjoner her i landet for at barnehagebarn er på besøk i kirken før jul og opplever et julespill – der de inviteres inn til stallen og krybben, og får møte Maria og Josef, hyrdene på marken og de tre vise menn.

Gjennom mine presteår har jeg selv hatt mange slike barnehagebesøk, gamle kirker der benkene hadde dører; for anledningen herbergedører. To barn var Maria og Josef. Resten av barna var instruert i å svare «Nei, det er helt fullt,» på alle henvendelser. - Så begynte den lange vandringen fra Nasaret. Når vi nærmet oss «Betlehem» banket vi på dørene. «Kan vi få sove her?» «Nei, det er helt fullt!» svarte barna. Etter flere nei ble vi mer og mer mismodige. Dramatisk fortvilet spurte vi en siste gang: «Kan vi få sove her?» «Ja, det er plass!» sa en liten stemme.

For skuespillets del måtte jeg finne en vri, for å få historien dit jeg syntes det skulle: «Å, er det en stall her, kanskje?» Den lille gutten – han hadde et helt annet hjerte for det som skjedde. Han orket ikke å avvise kalde og slitne Maria og Josef, på tross av streng instruks. Han hadde rom i herberget.

Rom i verden

I skrivende stund sitter jeg på biblioteket på Luther Seminary i St. Paul, MN. Her er det på ingen måte «helt fullt» - det er så og si helt tomt! For meg er det absolutt god plass og rom i herberget; mange dager har jeg vært helt alene her. Men på inngangsdøra står det:

“STOP. Only open to currently enrolled students and faculty.” Det er et pandemi-tiltak, selvfølgelig, men også en påminnelse om at det er noen som ikke kommer inn, hit hvor jeg har tilgang og tildelt plass. Vi har fått mange slike påminnelser i det siste året. Helt nødvendig, på en side, at grenser stenges og rom lukkes. Samtidig banker det hardt på vår dør. Mennesker på den andre siden av alle våre grenser får ikke vaksine, når ikke frem til trygghet, sulter og lider og møter stengte dører: «Nei, det er helt fullt her.»

Nå er det på ingen måte slik at det ikke er rom for studenter på Luther. Nå kan du studere nettbasert eller på campus, intensivt eller deltid, slik det passer deg, og alle dagens 500 studenter får dekket 100% av studieavgiften, finansiert av generøse givere.

Et søk i bibliotekets database leder meg forbi Luthers meget store samling med hele norske bøker (det teologiske seminaret ble grunnlagt av norsk-lutherske kirkesamfunnene i 1917) til tittelen «Following Jesus in a Culture of Fear». I kapittelet «The risk of hospitality (Gjestfrihetens risiko)» tar professor i teologi, Scott Bader-Saye opp tema rundt 9/11, terroristan-

grepet mot USA og tvillingtårnene i New York 11. september for 10 år siden. Han sier at denne hendelsen har truet vår evne til gjestfrihet; at angrepene utløste en slags «recolining», en tilbaketrekning, fysisk og følelsesmessig, inn i det trygge.

Uten å ha kjent trusselen på samme måte, kan jeg gjenkjenne denne tilbøyeligheten til å krøke meg inn og trekke meg tilbake. -Trekke meg inn i mitt kjente, varme hus, sammen med de jeg kjenner aller best, og omkranse meg med det som er trygt og kjært og likt meg selv. Bader-Sayes utfordring er: «Gjestfrihet krever at vi er i stand til å motta ulikhet som gave.»

Rom i meg

Nå er vi på vei inn i julehøytiden. Vi lengter etter dager med romjuls måltider, tente lys og minner fra julene vi har feiret før. Juletiden skal få lov til å være vakker, og kanskje til og med tendere mot det sentimentale. Men julens evangelium forteller oss at inkarnasjonen – at Jesus ble menneske - ikke kan forstås uten å samtidig å gjøre som barnehagegutten: Å ha hjerte for de som kommer til vår dør. Vi utfordres til å tre ut av komfortsonen og inn i kjærlighetens kamp. - Til å holde fast på kjærligheten, der hatet og motstanden råder. - Til å gi andre mennesker rom, selv om vi insisterer på at «det er helt fullt».

Det finnes mange måter å åpne døren på. Jeg synes det var sterkt å lese om Tvedestrand menighetsråd som for en tid tilbake tok initiativ til å renovere kapellet i Fjærkleivene, som

sto til forfall. De inviterte med seg Human Etisk Forbund, og sammen har de laget et livssyn-såpent rom for begravelser.

Det handler om kjærlighet. Det handler om å tro på, stole på, at den kjærligheten som Gud har til oss alle, holder. At det er denne kjærligheten vi skal bygge livet vårt på. En slik kjærlighet har konsekvenser. Selv om vi ikke frykter for livet, utfordrer den likevel frykten vi kjenner for å slippe andre til, frykten for å være åpne og inkluderende.

Ja, ikke bare det; elsk deres fiender, sier Jesus. Å la livet bli styrt av kjærlighet, er botemiddel mot lidelse i verden. – Og det er et botemiddel mot egen smerte. For hvor mange ganger har vi vel ikke opplevd at det var gjennom å hjelpe, at vi selv ble hjulpet? Hvor mange ganger har det vel ikke skjedd at vi kan se tilbake på perioder der vi selv har vært oppofrende, og kjenne at det var vi som fikk den største gaven?

For det er jo nettopp dette vi lærer igjen og igjen av fortellingene om Jesus: han viser oss at det blir ikke mindre godhet av å dele på den. Det blir ikke mindre kjærlighet av at vi utvider rammene for hvem vi bryr oss om. Det viste Jesus gjennom hele sitt liv - han ble glad i de utstøtte, de marginaliserte. – Og han sa at når vi tar imot én i hans navn, så er det også ham selv vi tar imot. Derfor handler ikke jula bare om den gang Gud ble menneske; den minner oss om at Gud fortsatt blir menneske. Vi trenger ikke lengte tilbake til den første jula for å kjenne Guds nærvær - når vi tar imot et annet menneske, er det Gud selv vi tar imot. Slik barnet i barnehagen visste: «Ja, det er plass!» God rom-jul!

Hei! Jeg heter **Meral Boy** og kommer fra Tyrkia. For tre år siden kom jeg til Norge. I Tyrkia gikk jeg på universitetet og tok økonomi- og administrasjonsutdanning. Jeg har jobbet frivillig i 10 år i forskjellige organisasjoner som hadde kvinner og barn i sentrum.

Da jeg ble kjent med KIA og KIAs aktiviteter, tenkte jeg at det var veldig verdifullt og viktig for meg. Fordi det å delta i KIAs aktiviteter gjør meg mer glad og det hjelper meg å snakke bedre norsk. Å være med i KIA bidrar ikke bare til språkutvikling, men det gjør meg også i stand til å møte mennesker fra ulike kulturer. Det blir et rikt, annerledes og avslappende miljø når jeg treffer mennesker på KIA. Jeg er veldig glad for å være der.

Jeg jobbet som frivillig på TV-aksjonen, «Barn ikke brud», i år, og jeg var i kirken for å fortelle litt om TV-aksjonen. Å være i en kirke og delta på en gudstjeneste, var en annerledes følelse for meg. Det var ikke første gang jeg var i en kirke. Jeg følte meg ikke annerledes, tvert imot, jeg var veldig glad. Vi møttes og ba i Guds inkluderende og omsluttende hus.

I kirken var det også mange barn, og de var veldig glade for å være i kirken. De sang fritt, danset og ble med i bønnen. Alle barn rundt om i verden skal ha samme rettigheter og friheter, men det er dessverre ikke mulig. Å være der for barnebruder eller andre som må kjempe mot ulike problemer, var en fantastisk følelse.

Hilsen Meral Boy

Fire i byen

Vi stilte fire personer i byen spørsmål om juletradisjoner og gjestfrihet. Her finner du svarene på følgende spørsmål:

1. Hva gleder du deg mest til i julen?
2. Med tanke på julen i fjor; har du andre forventninger til julen i år enn du hadde før pandemien?
3. Har dere tradisjon med å lese juleevangeliet?
4. Hvem pleier dere å feire julen sammen med, er det familie, venner, andre?
5. Har dere noen gang tenkt på å invitere en fremmed til julefeiringen?
6. Hvilke juletradisjoner kan du ikke være foruten?

**Robert C.
Nordli**

1. Jeg gleder meg mest til å få tid sammen med alle de nærmeste. Spesielt alle barna mine.
2. Egentlig ikke. Julen for meg er å være sammen med familie og venner. Det var jeg også i fjor.
3. Nei, ikke hjemme, men får det med meg i kirken når vi er der på julaften.
4. Julen er familietid, så da feirer vi alltid sammen med familie.
5. Det har jeg gjort ved noen anledninger, og det har vært koselig. Jeg kommer nok til å gjøre det flere ganger.
6. Julen er full av tradisjoner. Julefrokost med barna på lille-

julaften, julestrømper og filmen Tre nøtter til Askepott hører med. Vi går også til gravene på kirkegården og vi går i kirken. God julemat hører også med, og ikke minst det å pynte seg, selv om det også er anledning til pyntes-kos i julen.

**Mona
Hauglid**

1. Jeg gleder meg mest til tid med venner og familie. I en hektisk hverdag er det ikke alltid at man får pleiet de nære relasjonene, så da er julen en fin tid til gode samtaler og koselige møter.
2. Nei, egentlig ikke. Jeg har de siste årene satt mest pris på små samlinger, og det har vi hatt anledning til å gjennomføre selv under pandemien. Så egentlig har det vært som det pleier for min del.
3. Nei, det har jeg nok ingen tradisjoner med.
4. Siden jeg flyttet til Arendal, har jeg feiret julen sammen med broren min og hans familie i Risør.
5. Ja, jeg har tenkt at dersom jeg skulle feire julen alene en gang, kunne jeg ha tenkt meg å gjøre det. Men siden jeg som regel reiser bort for å feire julen, har ikke dette latt seg gjøre.
6. Hm... det er mange. Julemusikk er kanskje ikke en juletradisjon som sådan, men det er virkelig noe som får meg i jule-

stemning. Så har du selvsagt ribben med sprø svar. Ja, og duften av pinnekjøtt. Og ikke minst familieselskapene. Har jeg nevnt julemusikk? Hehe....

**Atle
Woxholt**

1. Det jeg gleder meg mest til er å ha fri sammen med familie, hyggelige juleselskap og mye god mat.
2. Jeg har de samme forventningene til julen som tidligere. Pandemien har endret mye, men julen føler jeg er som før.
3. Vi har ikke tradisjon for det.
4. Vi er sammen med familie på julaften og første juledag. Jeg har familie i Trondheim, Bergen og i Sverige. I år samles alle. Det gleder vi oss til. Prøver også å treffe venner man ellers ikke treffer så ofte i en hektisk hverdag.
5. Det har vi ikke gjort enda. Da jeg jobbet på et hotell i Telemark inviterte vi alle som jobbet i julen hjem til middag. En annerledes, men veldig hyggelig julefeiring.
6. Lille julaften setter vi ut grøt til nissen. Barna begynner å bli store men det er fremdeles en viktig tradisjon som vi holder på.

**Borghild
Woie
Ellingsen**

1. Jeg gleder meg mest til å være sammen med familien, spise god mat, gå turer, gå på konserter, lese bøker, se filmer, spille spill og slappe av.

2. Det skal bli godt å gi hverandre klemmer og få være flere sammen.

3. Ja, vi leser juleevangeliet under middagen på julaften.

4. Vi feirer julaften sammen med familien og treffer venner ellers i juleferien/nyttårshelga.

5. Jeg har vel egentlig ikke tenkt på å invitere en fremmed til julefeiringen, men jeg tenker på om det er noen som er alene, og som en enten kan invitere, besøke eller ta en telefon til.

6. Viktige juletradisjoner for meg er juletre og juleblomster, gudstjeneste på julaften, helst også 1.juledag, gang rundt jule-treet, julemiddag, julesanger, julegaver, julemusikk, julemat og julelys.

Du kan ha sett ham i døra til butikken som ligger midt i Pollen, på hjørnet mellom Kirkegaten og Tollbodgaten. Kanskje du er en av de faste kundene, eller har vært innom butikken ved en eller flere anledninger.

Bare et steinkast fra kirken, driver Willy Kristiansen herremanufakturbutikken som så treffende har fått navnet «Corner». Han har drevet i klesbransjen siden han startet hos Zachariassen på Langbrygga som 19-åring i 1978. Da hadde han ett år bak seg på kjøpmannsinstituttet, som var det naturlige utdanningsvalget den gangen om man ville bli kjøpmann eller handle med klær, slik Willy Kristiansen ville.

I 1991 tok han over Zachariasen sammen med en kollega

Willy Kristiansen i døra til hjørnebutikken i Pollen.

og siden 2008 har han drevet for seg selv. Butikken på hjørnet bar i starten navnet «Gant Store», men etter hvert ble det betydelig flere klesmerker i sortimentet og derfor også et nytt navn på butikken i 2006. Willy forteller at da han startet i bransjen, tok man mål av kundene og gjorde målsøm. I dag er det ikke så mye målsøm i bransjen, men kundene setter fortsatt pris på den personlige servicen Willy tilbyr. Han ser fort hvilken størrelse eller hvilket snitt en kunde har behov for, og veileder raskt og med kyndighet.

Det er mange faste kunder i butikken, både lokale og tilreisende feriegjester, og de spør gjerne etter Willy. Det er antagelig derfor han er på jobb seks dager i uka, året rundt, selv om han etter hvert har utvidet arbeidsstokken med flere gode medarbeidere som setter sitt preg både på butikken og servicen de også.

Willy forteller at han har et stort varetrykk, og har i 2019 utvidet med en «outlet» lengre oppe i Tollbodgaten. I hovedbutikken får man også noen dameklær nå, og ellers varer i alle størrelser fra de helt minste (0 år) og til de aller største blant mennene, fra T-skjorter og dunjakker og til dressen til livets store anledninger.

Man forstår fort at det ikke er så mye fritid å snakke om når man driver butikk på Willys vis. Det blir en livsstil utav det. Det er likevel en oppfatning at har man det travelt, får man også gjort mye. Akkurat det er utgangspunktet for at vi ville snakke med Willy om det som er tema

Fortsetter neste side ->

Ekteparet Willy Kristiansen og Benedikte Muruvik Vonen, inviterer gjerne til fellesskap rundt bordets gleder hjemme på kjøkkenet i Dråbelia.

for denne utgaven av Trefoldighet menighetsblad; nemlig gjestfrihet.

Sammen med kona, Benedikte Muruvik Vonen, inviterer Willy veldig gjerne til samvær rundt bordets gleder hjemme på kjøkkenet i Dråbelia. Benedikte forteller at de begge er veldig sosiale vesener, og legger til at hun opplever at matgleder er kommunikasjon med andre mennesker. Hun utdyper at kjærligheten som legges i tilbereding av maten, enten det er tradisjonsmat eller man prøver noe nytt, er kjærlighet til dem som serveres maten. Det gir en kommunikasjonseffekt, og blir et utgangspunkt for samtaler om livet og refleksjoner rundt måltidet. Før stakk folk innom hverandre til kaffe. Det gjør vi ikke lengre. I dag lever vi andre og kanskje travlere liv, vi står selv midt i dette hektiske livet med lange arbeidsdager. Så da inviterer vi heller, og da kommer jo folk! Vi opplever at vi ivaretar gamle tradisjoner på en ny måte, og det å samle gjester rundt bordet gir oss energi.

De har aldri hatt veldig god plass, i mange år var heller ikke bordet det lengste eller stolene de mykeste. Likevel har spise-

bordet på kjøkkenet vært arena for mange lange og gode samtaler, og med flere gjester rundt bordet enn man trodde var mulig. Strekker ikke bordet til, skjøter vi på med et ekstra bord, sier Benedikte. Det går som regel bra. Hvis vi skal dømme ut fra hvor lenge vi blir sittende rundt bordet, er det jo nettopp det fellesskapet og den kommunikasjonen som skapes rundt bordets gleder som betyr noe også for de som er gjestene våre. Da senker vi skuldrene og har den tiden vi behøver for å kunne snakke i hele setninger, og dele med hverandre av tanker, refleksjoner, opplevelser eller det vi står i i livet akkurat der og da.

Dette gir oss veldig mye, forteller Benedikte og Willy, og det leder til det neste spørsmålet om de noen gang har invitert noen fremmede til et slikt fellesskap rundt bordet. Å ja, flere ganger, svarer Benedikte. Det hender jo at noen av de inviterte gjestene selv har besøk, og da sier vi at de må gjerne ta dem med til oss. Det er alltid plass til en ekstra gjest, og vi lager alltid mat til flere enn dem som er invitert. Vi har jo også opplevd skilsmisser i venneflokkene. Da har vi kommet til at vi må fortsette å invitere begge parter, også når

de eventuelt finner nye partnere. Så informerer vi heller begge parter om det, så kan de selv avgjøre hvordan de best ordner det seg imellom. Det har vi funnet ut er den beste løsningen for oss alle.

- Er det ikke krevende å være vertskap midt i en travel hverdag?

Det hender jo rett som det er at jeg sovner i stolen foran tv-en om kvelden jeg også, sier Willy. Men det å invitere gir energi, og når man er i farta får man gjort mer. Selv er jeg glad i å eksperimentere med mat, og lager jo også mye av maten mens gjestene sitter ved bordet. Da har vi god tid, og praten går. Benedikte er den som er flink til å skape god atmosfære, sette ut lykta ved inngangen og tenne lys inne.

Hun elsker å dekke bordet, og legger mye kjærlighet i at bordet skal være innbydende. Gode fargekombinasjoner i duk, servietter, lys, blomster og annen pynt gjør sitt til at opplevelsen av måltidet blir bedre, mener Willy. Så henter hun fram sølvtøyet, som vi er så heldige å ha. Jeg tenker at det personlige er viktig, det å by på seg selv og det beste man har, og så danner det rammen rundt måltidet og fellesskapet.

Benedikte legger sin kjærlighet i et pent dekket bord.

Benedikte er også den som står for desserten, det søte til slutt. Selv prøver jeg å få til en runde med bilen for å hente de av gjestene som har behov for det og ikke bor så langt unna, forteller Willy. Benedikte og jeg utfyller hverandre, og har en felles glede i samværet med både nye og gamle venner. Pandemien ble slik sett krevende for det sosiale paret. Det løste de ved å danne en kohort sammen med et vennepar som deler interessen for mat, men de har savnet å kunne invitere på «gamlemåten».

- Har dere noen tradisjoner i forbindelse med julefeiringen?

Etter hvert som familien er blitt større, er julen blitt en kabal også for oss. Sønnen vår, Eigill, og hans kjæreste feirer gjerne sammen med oss. Benediktes mor fra Trøndelag inviteres også, men noen ganger feirer hun med andre deler av familien. Hun har tre barn, mange barnebarn og etter hvert også oldebarn.

Noen ganger har vi besøk fra andre i familien, og vi har hatt besøk av noen som var alene julaften. I det siste tilfellet inviterer vi ikke fordi den det gjelder nødvendigvis er ensom, men fordi gjesten hadde anledning til å feire med oss akkurat det året. Det skaper en spesiell julekveld også for oss.

Vi hadde med oss ulike tradisjoner fra barndommen inn i ekteskapet, der Benedikte var vant til kalkun på julaften og Willy ribbe. Julen betød imidlertid mye for oss begge. Første julen sammen ble derfor et kompromiss, og vi valgte juletorsk fordi vi feiret på Sørlandet. Det var ingen stor suksess, for det duftet jo ikke av jul for noen av oss. Etter litt prøving og feiling

er det ribbe på Willys vis som er blitt tradisjon for oss, og da skal svoren være sprø! Dermed er det duften av ribbe som setter oss i julestemning. Julegjestene må dermed innstille seg på å spise det som serveres, og det er antagelig ikke et problem for noen.

På spørsmål om han har noen hemmeligheter eller prinsipper i matlagingen, svarer Willy at gode smaker egentlig ikke er så mye hokus pokus. All god mat lages av gode råvarer, sier han videre. Willy handler gjerne på bondens marked, i gårdsbutikker eller på fiskebrygga hvor han får god service av fagfolk. Vi blir aller mest fornøyd når vi handler av noen som har lagt både sin faglighet og kjærlighet i å produsere maten, eller som vet nøyaktig hva vi trenger til et bestemt måltid. Fløte og meierismør kompromisser Willy aldri med.

Willy forteller at han vokste opp med en mor som var flink til å lage mat. Hun laget alt fra bunnen av, både til hverdag og fest, og det luktet gjerne av gjærbakst i barndomshjemmet. Så har Willy også en bror som har tatt steget helt ut og blitt kokk. Interessen for mat skjøt ekstra fart etter at han traff Benedikte.

De er begge interessert i å spise god mat, og når de ikke lager den selv hjemme, benytter de seg ofte av byens restauranter. De mener det er viktig å bruke de tilbudene som finnes i sentrum, hvis man har anledning til det.

Da Benedikte og Willy fikk forespørselen om å snakke om bordets gleder og gjestfrihet, inviterte de like godt til en treretters meny hjemme på kjøkkenet. Willy kom direkte fra

jobb og plukket skribenten opp, og så bar det rett hjem til ferdig pyntet bord og kjøkkenbenken med råvarene liggende klar. Benedikte tok en siste sving med støvsugeren idet vi ankom, og forklarte at det å invitere gjester også har den fordel at en får gjort rent.

Katten Rufus smøg seg forventningsfullt rundt i kjøkkenet. Etter størrelsen å dømme, vanke det god mat også til husets kjæledyr. Menyen denne kvelden var gravlaks fra fiskebrygga, hjort ytrefilet med rotgrønnsaker og fløtegratinerte poteter, samt hjemmelaget epleterte med vaniljesaus til dessert. Kokken advarte om at dette var en prøvemiddag som han senere skulle lage til de 26 medlemmene av vinklubben han er medlem av. Paret mener nemlig alvor når det gjelder bordets gleder, og er medlem av hver sin vinklubb hvor det serveres mat. Det var en høyst vellykket test, og som sedvanlig hos Benedikte og Willy, gikk praten rundt bordet ut i de små timer, selv med kun en gjest.

Det er vanskelig å bryte opp hos det gjestfrie paret i Dråbelia. Vi avslutter samtalen der vi startet, med livsverket; hjørnebutikken i Pollen. Willy lyser ekstra opp når han forteller at sønnen, Eigill, ser ut til å interessere seg for driften av butikken. Foreløpig er han student, men hjelper til med nettsiden og butikkarbeid når han har anledning. Jeg er innforstått med at han har egne tanker om driften og vil gjøre ting på sin måte, men om han vil ta over butikken når den tid kommer vil det glede meg stort, avslutter Willy.

Julens konserter i Trefoldighetskirken

1. desember kl. 19.30

Julekonsert med PUST

PUST er noe unikt innen nordisk vokalmusikk. En konsert med PUST byr på et uforutsigbart møte med den menneskelige stemme, hvor de seks ulike stemmene i gruppa skaper en magisk, mektig og leken samklang. Igjen reiser PUST på juleturné med konserten sin «Julero»!

3. desember kl. 19.00

«Det kimer nå til julefest» med Kilden Vokalensemble

Kilden Vokalensemble (KVE) er Sørlandets fremste ensemble for profesjonelle sangere. Ensemblet holder egne a cappella-konserter og overrasker publikum med sin helt fasinerende klang. Julekonserten deres leverer vokalmusikk som berører, begeistrer og forbløffer tilhørerne.

4. desember kl. 21.00

Konsert «Stille natt hellige natt»

Artistene Alexander Rybak, Ingrid Berg Mehus, Maria Haukaas Mittet, Hans Marius Hoff Mittet og Rune Larsen og musikerne Tove Kragset på tangenter og Tov Espelid på gitarer garanterer en helt uforglemmelig musikalsk opplevelse i Trefoldighetskirken.

5. desember kl. 19.00

Julekonsert med Cantabile

Koret Cantabile holder julekonsert. De har med seg de kjente artistene Knut-Sigurd Bygland og Solveig Andersen. Koret er kjent for å skape julestemning. De har valgt et vakkert og variert juleprogram som de satser på at publikumet vil sette pris på.

8. desember kl. 19.00

Orgelkonsert med Ian Richards

Ian Michael Richards er organist i Oddernes kirke i Kristiansand. Han har vært engasjert både som orgelsolist og akkompagnatør ved mange anledninger i inn- og utlandet. I forbindelse med orgeljubileet spiller han denne kvelden stykker av Dupré, Bach m.fl.

9. desember kl. 20.30

«Gjestfrihetens høytid» med Magne Fremmerlid og Per Arne Dahl

Forfatter, prest og foredragsholder Per Arne Dahl og sanger Magne Fremmerlid inviterer til en annerledes julekonsert. De byr på en varm, berørende og nær opplevelse i ord og toner. De ønsker velkommen til en kveld da de i ord og toner vil si: La oss øve oss på å dekke bord til én ekstra!

11. desember kl. 19.30

Julekonsert med Knut-Sigurd Bygland

Den lokalkjente sanger og musikalartist Knut Sigurd Bygland byr på egen julekonsert i år. Han vil framføre en rekke av julens slagere, og lover at julestemningen skal fylle hver krok i kirken.

12. desember kl. 18.00

«Den store julekonserten» med mange av byens kor

Endelig blir det konsert med byens ulike kor igjen. Synet av det mangfoldet som korene representerer ble savnet under pandemien. Nå kan alle glede seg til de musikalske smakebiter korene presenterer denne kvelden.

13. desember kl. 07.30 - 08.00

«Lucia» med Trefoldighet Aspirantkor og Trefoldighet Barne- og Ungdomskantori

En helt unik mulighet å få med seg Luciadagen. Trefoldighetskirken kor for barn og unge inviterer til en helt spesiell markering med lys-tenning, musikk, sang og lesning. En meningsfull stund av det helt spesielle slaget.

16. desember kl. 17.30

Konsert «Julenatt»

Åttende år på rad legger artistene Wenche Myhre, Jørn Hoel og Emil Solli-Tangen og musikerne Frøydis Grorud og Trond Lien ut på veiene med konserten Julenatt. De har til mål å skape varm julestemning på sin turné i kirker over store deler av Norge, også denne kvelden i Trefoldighetskirken.

17. desember kl. 19.00

Konsert «Himmelsk ro»

Det er sopranisten Ingrid Vetlesen som sammen med Eirik Dørsdal (trompet) og Tor Morten Halvorsen (piano) holder julekonsert. Deres repertoar lover en drøy times himmelsk ro i juleinnspurten. Ingrid gleder seg til å få synge alle de fineste julesangene hun vet om.

21. desember kl. 17.30

Konsert «Vår jul»

Christian Ingebrigtsen, Maria Arredondo, Torstein Sødal, Gaute Ormåsen og Tine Thing Helseth inviterer tilhørerne inn i sitt musikalske univers. Deres program har til mål at tilhørerne kan senke skuldrene og fylles av juleglede. En kan glede seg til lyden av klangfulle melodilinjer fra artistene, trompetspill i verdensklasse i harmoni med ekte, nær og lun historiefortelling.

Tårnagentenes juleverksted

Hvis du hadde kommet inn i Kirkekjelleren onsdag 3. november hadde du sett noen som var ivrig opptatt med å lage fine ting. De var Tårnagentene som hadde begynt å lage julegaver.

Tårnagentklubben er for alle fra 8 til 12 år. Tårnagenter løser morsomme oppdrag og mysterier og går rundt og oppdager spennende ting i og rundt kirka. Vi har vårt eget rom i tårnet. Når det ikke er for kaldt kan vi ha samlingene våre der. Vi har også turer helt opp i toppen av tårnet noen ganger.

Vi har alltid god mat på Tårnagentklubben. Denne gangen fikk vi ferske sveler med smør og syltetøy på. Det var skikkelig godt. Og så begynte vi på årets julepresanger. Vi kan selvfølgelig ikke røpe hva vi laget, men vi brukte kniv til noe av arbeidet. Når vi arbeider med kniv må vi bruke den rett slik at vi ikke skader oss selv eller andre. Derfor lærte vi om hvordan vi skal bruke kniven før vi begynte.

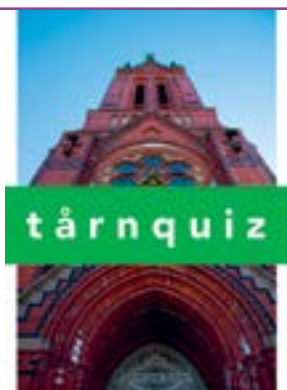
I starten av samlingen snakket Åsmund om verdens mest berømte snekker. Hvem kan det være? spurte han. Hvis du tror du vet hvem det er kan du svare på TårnQuiz som du finner her i bladet. Da kan du vinne en sjokolade.

Vi er en fin gruppe med barn og voksne som møtes på Tårnagentklubben en gang i måneden. Vi har det kjempefint sammen. Og vi har plass til at flere blir med oss.

Verre var det ikke

Noen øyeblikk stikker seg ut. Jeg opplevde et i Tårnagentklubben for to uker siden. Vi hadde hatt en litt travel klubbsamling, vi hadde lagd julegaver og satt og spiste sveler med syltetøy. Det hadde vært fint og hektisk, slik det lett blir når vi skal drive med praktisk arbeid. Jeg så at vi lå godt etter tidsskjema og sa, «Vi rekker ikke å tenne lys og synge Må din veg til slutt i dag». I det jeg hadde sagt det stemte ei av jentene i: «Må din vei komme deg i møte...», og vi andre hengte oss på, en etter en. Jeg tror ikke vi har sunget den sangen mer inderlig i slutten av noen klubbsamling.

Verre var det ikke, vi kunne synge sammen, med sveler i hendene, rundt bordet. Og det kjentes så fint å få med seg den gode sangen, og velsignelsen den formidler.

Hva heter verdens mest kjente snekker?

Tips 1: Denne mannen fikk opplæring som snekker av sin far.

Tips 2: Da han ble ca. 30 år sluttet han som snekker, og begynte med det han er mest kjent for.

Tips 3: Denne mannen levde for ca. 2000 år siden. Hva heter han?

Send svaret ditt på SMS til 469 50 639.

Du er med i trekningen om en kjempegod sjokolade.

Moro med kor!

Hvorfor bowler barnekorene? Hvorfor synes vi det er viktig med lek og moro kombinert med sangundervisning av barn?

I lek og moro er det mye positivt som skjer både i ytre og indre forstand! Fysisk er det godt å bevege seg i tillegg til latterens frigjørende kraft. Liten og stor kan ha bekymringer med seg i hverdagen og det er fantastisk godt å oppleve barn som slipper dette når de kommer på korøvelse hvor vi synger, lærer og leker sammen. Torsdagen er den aller beste dagen for meg på jobb! Vår viktigste oppgave på koret er å gjøre barna trygge og å få gode opplevelser gjennom sang, lærdom, lek og moro!

Dette prøver vi på hver eneste øvelse og derfor bowler vi også

Sang og glede hører sammen. Trefoldighet aspirantkor og Trefoldighet Barne- og Ungdomskantori på bowling.

med denne fine gjengen vår.

Trefoldighet Aspirantkor startet vi opp med i høst og dette er et helt nytt kortilbud for barn på 1.-2. trinn. Foreløpig er de 4 barn og vi venter i spenning på flere.

Trefoldighet Barne- og Ungdomskantori skiftet navn i høst fordi vi ønsker på sikt å utvide

kolet så eldre korister kan fortsette med sang. Kanskje til et Jentekor i fremtiden? Vi får se hva tiden bringer.

Og i mellomtiden har vi det kjempegøy både på korøvelser og bowling!

Om du kjenner flere som har lyst til å bli med, så ikke nøl med å ta kontakt!

*Terapeut, diakonilærer og sjelesørger
Torborg Aalen Leenderts holder foredrag.*

Retreatdag i Trefoldighetskirken

Lørdag 5. februar 2022 kl. 10.00 -15.30

Retreat gir anledning til å tre til side slik det fortelles om Jesus. Han sa til sine: «Kom med meg til et øde sted hvor vi kan være alene, og hvil dere litt!» (Mark 6,31). Retreatdagen skal gi anledning til å legge hverdagens mas og jag bak seg og konsentrere tankene om temaet TILGIVELSE – KRAV ELLER MULIGHET? Retreaten avsluttes med nattverd gudstjeneste. Felles lunsj innimellom.

Påmelding: Ravn Karsrud (ravn.karsrud@agderkirken.no eller mobil 41683430)

Deltakeravgift: Kr 300,- (inkl. lunsj). Betales i forkant via Vipps til: 107908 Temaretreat (Barbu sokn).

Arrangør er Barbu, Trefoldighet og Froland menigheter

Finnes det slaver i dag?

Museumspedagog Kari Helene Kullerud tok oss med inn i utstillingen SLAVEGJORT som bygd opp rundt fortellingen om slaveskipet Fredensborg.

Slaveriet ble avskaffet på 1800-tallet. Slavehold er forbudt i alle land, og det er ingen som går offentlig ut og forsvarer slavehold. Men saken er at det trolig finnes over 40 millioner slaver i dag. Og de finnes i alle land i verden.

I konfirmantundervisningen i Trefoldighet menighet løfter vi fram mange viktige temaer som vi vil at konfirmantene skal få kjennskap til. De siste to årene har temaet SLAVERI vært på vår dagsorden.

Tirsdag 9. november var konfirmantene i Trefoldighet på besøk på Kuben for å se utstillingen Slavegjort. Utstillingen forteller om slaveskipet Fredensborg som sank på østspissen av Tromøya 1. desember 1768. Samtidig rettes også søkelyset mot moderne slaveri. For mange er det en fremmed tanke at det finnes mennesker som er slaver i dag.

Global uke

Kirkene i Norge er samlet i Norges Kristne Råd, og hvert år har de en fast uke der de belyser global urettferdighet. Denne uken har fått navnet Global uke. Te-

maet for global uke i år er moderne slaveri. Hvordan ser moderne slaveri ut? Hvordan ser slaveriet ut i Norge, i dag? Hva kan du og jeg gjøre for å unngå at slaveri sprer seg i samfunnet vårt? Hva gjør svart arbeid med samfunnet vårt?

Vi rettet også blikket utover i verden. Hvordan er arbeidsforholdene for mennesker rundt om i verden? Er det noen som har jobbet under uverdige forhold for at jeg skal kunne kjøpe så billige varer som jeg får i dag? Hvor mange slaver jobber for meg? Hva kan jeg i tilfelle gjøre med det?

Vi snakket om å se etter merking som forteller om hvordan varen vi skal kjøpe er produsert, om merkingen Fairtrade, Svanemerke og GOTS som viser at varen er produsert på ansvarlig måte. Vi snakket om at vi kan spørre i butikken: Har de som laget disse varene hatt gode arbeidsforhold og rimelige lønner? Og er de produsert på en bærekraftig måte? Alle kan være med og puffe verden litt i riktig retning.

Symboler

Tekst og foto: Åsmund Aarvik

Fredag 12. november hadde vi besøk av en 3. klasse i Medier og kommunikasjon fra Sam Eyde videregående skole. De ville gjerne fotografere i Trefoldighetskirken, og fokuset var på religiøse symboler.

- 'Symboler' er et tverrfaglig prosjekt for Religion og etikk og Mediesamunnet, forteller medielærer Janne Read. I tillegg til henne er religionslærer Jostein Nese med i prosjektet.

- Elevene besøker flere kirkesamfunn og arbeider med foto og tekst. De samarbeider i grupper ved å sette sammen bilder og tekst i en PowerPoint presentasjon.

Hva slags fotoutstyr bruker en elev på videregående til å fotografere med?

- De fleste elevene bruker mobilen for å ta bilder, forteller Janne. I tillegg har vi med noen kameraer fra skolen. For oss som kjøpte kamera for konfirmasjonspengene er dette kanskje litt underlig. Men elevene er fortrolige med å bruke mobilen som kamera.

Janne Read takker for at de får besøke kirken og at de blir tatt godt imot.

Elevene hadde fokus på symboler under besøket i Trefoldighetskirken.

Konfirmantene våre

Foto: Dannevig foto

1. rekke foran fra venstre: Mariett Annina Scheck, Eline Eivindsdatter Olsbu, Celina Georgieva Oland, Vilde Sofie Beck Lunde, Emilie Kristine Heide
2. rekke fra venstre: Kevin Karlsen Kåsa, Tobias Seierstad, Johannes Raddum Hole, August Jonassen, Mikkel Møle Gjeisklid.
3. rekke fra venstre: sokneprest Eckhard Graune, Melvin Tanbo Stene, Andreas Nilsen, Marielle Westergren Mathiesen, Joakim Langmyr Olsen, menighetspedagog Åsmund Aarvik. **4. rekke fra venstre:** Leander Rasmussen, Philip Scharnick Skåland, Jonathan Solvang, Julian Norheim Svendsen, Kristian Solberg Arnesen, Endre Skarstøl, Jonas Christensen

1. rekke foran fra venstre: Ingrid Margrete Lindland, Emma Grandal Hartmann, Susannah Siljedal Jallow, Marie Maritsdatter Friis.
2. rekke fra venstre: Melissa Hesthag, Claudia Barexstein, Ida Grønskag, Astrid Emilie Frøge, Matilde Grønskag, Iben Holte Sandholdt, Anna Linnea Boye
3. rekke fra venstre: Sokneprest Eckhard Graune, Jan Remi Van Santen, Martin Gabrielsen Røysland, Marius Tobiasen, Linus Lunde Brekka, Marcus Ribe Uppstad, Eivind Aagetvedt Blågestad, Martin Jacobsen Rørvik, Kjetil André Ramse, Linnea Paulsen Berg, Isabella Margrethe Mikarlsen, menighetspedagog Åsmund Aarvik. Noah Utnem Tveit var ikke tilstede da bildet ble tatt.

Min salme

Herre Gud, ditt dyre navn

1 Herre Gud, ditt dyre navn og ære
over verden høyt i akt skal være,
og alle sjele, de trette træle,
alt som har mæle, de skal fortelle
din ære.

2 Gud er Gud, om alle land lå øde,
Gud er Gud, om alle mann var døde.
Om slekter svimler – blant stjernestimler
i høye himler utallig vrimler
Guds grøde.

3 Høye hall og dype dal skal vike,
jord og himmel falle skal tillike,
hvert fjell, hver tinde skal brått forsvinne,
men opp skal rinne, som solen skinne,
Guds rike!

T: Petter Dass (1698)
M: Norsk folketone (Romedal)

Jeg
utfordrer:
Berit Richard
til å dele en salme
med Menighets-
bladets lesere

Gud er god

Som barn og prestedatter satt jeg i gudstjenestene og sang salme etter salme. Kjedelige gamle samler med gammelt språk. Det var en lettelse når noe mere moderne som Måne og Sol kom i familiegudstjenestene. Melodiøse toner med ord jeg forstod. Da våknet jeg til, glemte mine kløende strømpebukser, den harde kirkebenken, og sang for full hals. Måne og Sol vant klart den gang framfor alle salmer.

Jeg lærte dog tidlig å ta til meg lærdom, forstå, ha egne meninger. Vi flyttet til forskjellige kirker og møtte ulike prestekolleger til min far, kirketjenere, organister, menigheter, nye venner, bekjente. Vi dro på besøk til min meget seriøse farfar og prost, til slektninger innen frelsesarmeen med uniform, gitarer og lavmælte kvinner i lange skjørt. Jeg opplevde karismatiske sangkor med lukkede øyne og hendene opp. Hadde venninne som gjemte kortstokken. Jeg

pugget religionsfaget på 80-tallet. Lærte om pietismens inn- tog på Sørlandet og Vestlandet (Hans Nielsen Hauge). Fikk litt historisk, kontekstuell forklaring på noe. I tillegg er bibelen originalt skrevet på hebraisk. Ett hebraisk ord kan ha opp til fire betydninger. Mange, mange lange tanker i en voksende hjerne og stadig undring over alle «reglene» og alt «syndig» som endret seg ut ifra hvem jeg møtte.

Så flyttet vi utenlands. Plutselig er jeg som lutheraner i mindretall. Jeg får gresk ortodoks kjæreste og er med til hans families baptistkirke (!), venninner som er metodister, katolikker. Litt endring i regler, litt endring i tolkninger av bibelen. Det er fascinerende og utrolig.

Bare i den lille tid etter Jesus levde, ca. 2021 år siden nå, så har menneskene skapt: Smiths venner, Pinsemenigheten, Metodistkirken, Baptistkirken, Adventistkirken, Frelsesarmeen, Den katolske kirke, Den gresk ortodokse kirke, så klart vår lutherske kirke, kalvinismen, læstadianerne, Jehovas vitne, mormonerne og så mange mange flere, også mange lokale varianter de fleste steder i verden, som i Arendal. Sier en hel del om Jesus! Men, alle retninger mener å ha funnet «den rette lære».

Det ble vanskelig i oppveksten å forstå den «rette guddommelige» veien til Gud – og så klare unngå «fordømmelse» måtte en jo også forsøke etter beste evne. Og hva er nå helvete? En barn- dom med mange observasjoner, tanker og undringer.

Jeg vet ikke i hvilken kirke eller gudstjeneste det skjedde. Jeg tror jeg var i USA og ca. 16 -17 år. Jeg befant meg i en tid rett etter å ha overlevd en litt smertefull hormonell transformasjon i en eksistensiell orientert refleksjon omkring døden, meg selv, og meningen med livet. Mange tanker, få svar. Jeg satt i kirken og sang:

*Gud er Gud om alle land lå øde.
Gud er Gud om alle mann var døde. Om slekter svimler blant stjernestimler, i høye himler utallig vrimler Guds grøde.*

En «åpenbaring», som fjernet flere sekker med stein av tyngende år med grubling og undring. Tanke på tanke som endelig ble løftet av mine skuldre. En opplevelse av at hele verden kom sammen og ble forent.

Gud er jo Gud! Gud er en evigvarende eksistens av kjærligheten og lyset - som vi alle kaller Gud – uansett «rett lære», regler og om du er i Norge, Skandinavia, Europa, Amerika, Afrika, Asia. Treet har fått så mange grener at vi har glemt røttene. Vi er like! Vi alle tilstreber og anerkjenner det samme - kjærlighet, nestekjærlighet, raushet, ubetinget nåde og tilgivelse i lyset av Gud – kjerneverdiene i Guds lære, Gudskjærligheten. Røttene - hva enn religiøs gren vi er født og oppvokst med.

Reglene og tolkningene blir som dialekter og forskjellige språk. Varianter skapt av mennesker, men Gud er fremdeles Gud. En sterk opplevelse av at vi alle er del av noe stort, noe veldig stort. Om vi undrer, om vi tviler om vi leter etter svar, så er det noe vi alle sammen har forstått i mange tusen år – godheten, kjærligheten!

Så er vi her i juletid 2021 og fremdeles i «covid tid». Jeg er ikke 16 – 17 år lenger, men planlegger min covid-frie 50-årsfest. Samtidig som jeg har akseptert min menneskelige begrensning i min forståelse og søken, mener jeg å være ro i min tro og viten. Jeg er nå helt sikker på at jeg ikke kommer til Dantes brennende helvete, selv om jeg som 7-åring bannet som en bryggesjauer for å teste reaksjonen til min pappa prest ved middagsbordet.

Jeg har i voksen alder fått venner som er muslimer, jøder, katolikker, sikher, hatt mine tre barn på katolsk skole, og en søster som er blitt Adventist. Når jeg nå sitter i kirken og synger «Herre Gud, ditt dyre navn og ære – og kommer til verset Gud er Gud – så blir det mye. Stemmen svikter, klumpen i halsen vokser og tårene triller nedover kinnene - av en enorm innvendig intens glede over alle menneskene.

Alle dere som gjennom livet tilstreber å være ordentlige gode, rause, kjærlige, og tilgivende. En samlet søken etter den beste gode representasjonen av en selv – i lys av Gud. Gudskjærligheten, røttene. Så mange mennesker i så mange deler av verden forent i det. Jeg kunne virkelig forløst meg i tårevåt høylytt gråt av glede - hadde jeg ikke visst bedre enn hva som «sømmer seg» så klart!!

Hjertelig god jul til alle dere!

Quiz

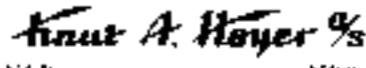
ved Jens Barland

Test dine kunnskaper om julesanger: I hvilke advent-/julesanger finnes disse strofene? (Alle svarene finner du i Norsk salmebok).

1. Som kom fra himlens høye slott ned til vår arme jord.
2. Vi venter på at kongen vår skal fødes i en stall.
3. Maria møy, den reine, bar rosa til vår jord.
4. Å, vel det land, det hus, den gård.
5. Kom Jesus! Vær vår hyttes gjest!
6. Gi din uvenn og din venn, gi dem av ditt beste!
7. Må fanger få sin frihet og flyktninger et hjem.
8. En spurv har dog sitt rede og sikre hvilebo.
9. Engler bringer til store og små bud om ham som i krybben lå.
10. Så enkelt og stille kom Gud til vår jord.

SVAR PÅ QUIZ

1. Jeg er så glad hver julekveld. (51)
2. Nå tenner vi det første lys. (19)
3. Det hev ei rose sprunget. (33)
4. Gjør døren høy. (5)
5. Det kimer nå til julefest. (44)
6. Gud sin egen sønn oss gav. (60)
7. Tenn lys. (25)
8. Mitt hjerte alltid vanke. (38)
9. Glade jul. (47)
10. En krybbe var vuggen. (56)

Knut A. Hoyer & Co. BOKHANDEL VESKEHUSET Torggaten 17, 4816 Tlf: 37 02 11 70	Sparekassa Lokalbanken som kjenner deg	
Kirkebasaren	• GARDINER • SOLSKJERMING • SENGETØY • HÅNDKLÆR Ingemann Ellingsen Østregate, Arendal Tlf. 37 02 11 70	Olaf Slaattene AS Begravelsesbyrå og Blomsterhandel Etablert 1925 Kystvn. 151, 4842 Arendal Telefon: 370 59 165 VAKT HELE DØGNET
Arendal Begravelsesbyrå <i>Byglands Begravelsesbyråer</i> Et verdig og rimelig alternativ. Tlf. 37 01 02 51 www.byglands.no		
Fevik Steinindustri AS Tlf. 37 04 72 31 – 97 59 20 00 Adr: Moy Moner 95, 4885 Grimstad mail: post@fevikstein.no www.skifer-granitt.no www.fevikstein.no	Asiatisk mat. A la carte - Buffet - Take away Østregate 1, Arendal Tlf. 37 09 88 98	<i>Nytt Blomsterhjørnet</i>
Hovatr bil har fusjonert med Mobile Norge. Forhandler av Honda og Hyundai. Industri toppen 4, Stoa, 4848 Arendal Tlf.: 37 09 50 77	Åsmund Vaaje Strat mob. 91 11 94 12 asmund.strat@gmail.com	

TREFOLDIGHET MENIGHETSBLAD

Utgiver:
Trefoldighet Menighetsråd

Redaksjonen:
Karin Thorsen, Solveig Helljesen
og Eckhard Graune
Takk til bidragsyterne!

Faste medarbeidere:
Menighetsrådet og faste ansatte.

Bankkontonr:
3000.30.55023, VIPPS # 103454
Takk for gaver til menigheten og til
menighetsbladet!

Frist stoff neste nr:
9. mars
Tema: Frivillighet
trefoldighet.menighet@agderkirken.no
Produksjon:
Lay-out: Harald Tallaksen
Trykk: Syncron Media AS

Vi går til kirke

5. desember

2. søndag i adventstiden

Kl. 11.00 – Familiegudstjeneste med 4-årsbok og dueslipp v/ Eckhard Graune og Tim Harry Blomberg

12. desember

3. søndag i adventstiden

kl. 11.00 – Gudstjeneste på Fredly

19. desember

4. søndag i adventstiden

Kl. 18.00 – Lysmesse med konfirmanter v/Eckhard Graune, Åsmund Aarvik og Tim Harry Blomberg.

24. desember

Julaften

Kl. 14.30 – Julaftengudstjeneste v/Eckhard Graune
Stinta skolemusikkorps, Trefoldighet aspirantkor, Trefoldighet barne- og ungdomskantori deltar

Kl. 16.00 – Julaftengudstjeneste v/Eckhard Graune.
Lucas Fagervik, trompet

25. desember

1. juledag

Kl. 12.00 – Høytidsgudstjeneste v/ Eckhard Graune og Tim Harry Blomberg. Lucas Fagervik (trompet) og Trefoldighet kantori deltar.

26. desember

Stefanusdag/2. juledag

Ingen gudstjeneste i Trefoldighet

27. desember

Romjulssøndag

Ingen gudstjeneste i Trefoldighet

31. desember

Nyttårsaften

Kl. 17.00 – Nyttårsmesse v/Jorunn Raddum

2. januar

Kristi åpenbaringsdag

Kl. 11.00 Gudstjeneste

9. januar

2. søndag i åpenbaringstiden

Kl. 11.00 Gudstjeneste

16. januar

3. søndag i åpenbaringstiden

Kl. 11.00 Gudstjeneste

23. januar

4. søndag i åpenbaringstiden

Kl. 11.00 Gudstjeneste

30. januar

5. søndag i åpenbaringstiden

Kl. 11.00 Gudstjeneste

6. februar

6. søndag i åpenbaringstiden

Kl. 11.00 Gudstjeneste

13. februar

Såmannssøndag - Bibeldagen

Kl. 11.00 Gudstjeneste

20. februar

Kristi forklarelsesdag

Kl. 11.00 Gudstjeneste

27. februar

Søndag før faste

Kl. 11.00 Gudstjeneste

2. mars

Askeonsdag

Kl. 18.00 Gudstjeneste

6. mars

1. søndag i fastetiden

Kl. 11.00 Gudstjeneste

13. mars

2. søndag i fastetiden

Kl. 11.00 Gudstjeneste

«Kongenes tilbedelse» fra Trefoldighetskirken i Arendal. Utsnitt av maleri fra slutten av 1600-t.

DÅP

10.10. Sofie Ugland Syrdalen

24.10. Caspian Andreas Ugland
Flottorp

GRAVFERD

12.10. Ernst Tore Jonassen

19.10. Leif Birger Antonsen

19.10. Gudrun Helene Kallhovd
Aanonsen

19.11. Ragnhild Charlotte Nyhus

Velkommen!

SØN

11:00

Gudstjeneste. Se oversikt inne i bladet, på hjemmesida eller i avisene.

MAN

18:00 - 19:30

KIA (Kristent interkulturelt arbeid): Norsk treningskafé i kirkekjelleren. Kontaktperson: Arnhild Reinum

TIR

11.00 (annenhver uke)

Babysang på Myratunet. Kontaktperson: Åsmund Aarvik

14.45 - 16.15

Konfirmantundervisning i Kirkekjelleren. Kontaktperson: Eckhard Graune

17.00 - 17.30 (en gang i måneden)

Småbarnsmesse med påfølgende kveldsmåltid i kirken. Kontaktperson.: Åsmund Aarvik

18.45 - 21.30

Øvelse Trefoldighet kantori i kirken. Kontaktperson: Tim Harry Blomberg

ONS

14.30 - 16.00

Konfirmantundervisning i Kirkekjelleren. Kontaktperson: Eckhard Graune

17.00 - 18.30 (en gang pr. mnd.)

Tårnagentklubb (8-12 år) i kirken. Kontaktperson: Åsmund Aarvik

19.00 (første onsdag i måneden)

Samtalegruppe i Kafé Katedral. Kontaktperson: Laila Hansen

TOR

14:00 - 16:00 (partallsuker)

KIA Strikkekafé i Kafe Katedral. Kontaktperson: Arnhild Reinum

16:45 - 17:30

Øvelse Trefoldighet Aspirantkor i kirken. Kontaktperson: Tim Harry Blomberg

17:30 - 18:30

Øvelse Trefoldighet Barne- og Ungdomskantori i kirken. Kontaktperson: Tim Harry Blomberg

FRE

12:00

Lunsjmesse i kirken. I samarbeid med Kirkens Bymisjon.

Lysmesse

19. desember kl. 18.00

Når vi nærmer oss julehøytiden åpner vi kirkedørene til en unik stund i Trefoldighetskirken. Lysmessen innbyr til en spesiell stund i kirken hvor en på nært hold kan kjenne på lysets kraft som fordriver mørket. Det er konfirmantene som har hovedrollen ved denne lysmessen. Alle lys slukkes i kirken. Levende lys lyser opp rommet. Lysprosjeksjoner hvor konfirmantene har på seg sin hvite kapper og bærer lys i hendene, sang og tekster formidler hvordan Jesu ord er å forstå: *Jeg er verdens lys (Joh 8,12)*.

Etter gudstjenesten blir det gløggservering i våpenhuset og utenfor kirken i et forhåpentligvis flott vintervær.

